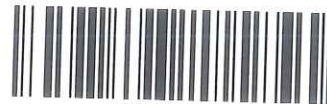

Prezydent Miasta Konina
plac Wolności 1
62-500 Konin

OS.6220.15.2019

Zespół Elektrowni P.A.K. S.A. ul. Kazimierska 45, 62-510 Konin, skr. p. 36		
Wpł.	26. 06. 2019	
Znak	PZ/514	Zal.

ZPA002616

Konin, dnia 26.06.2019 r.

XD - p. Xb. Stępniewski

DECYZJA NR 5

Na podstawie art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2, art. 84, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Zespołu Elektrowni Pątnów – Adamów – Konin ul. Kazimierska 45 62-510 Konin, z dnia 29.04.2019 r.

ORZEKAM

- I. Uzgodnić środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie.
- II. Stwierdzić brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.
- III. Określić warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich w następujący sposób:
 1. Biomase dostarczać w formie umożliwiającej bezpośrednie spalanie w palenisku, bez wykorzystania rębaków.
 2. W kotle K-7 o nominalnej mocy cieplnej 195 MW spalać wyłącznie biomasę w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.
 3. Zapewnić pneumatyczny załadunek surowego materiału złoża (piasku) do silosu.
 4. Kocioł K-7 wyposażyć w system Selekttywnej Redukcji Niekatalitycznej NO_x (SNCR) przy użyciu reagenta.
 5. W ramach planowanego przedsięwzięcia przeprowadzić modernizację istniejących

elektrofiltrów kotła K-7.

6. Transport biomasy do kotła K-7 prowadzić z wykorzystaniem obudowanych przenośników taśmowych na poduszkach powietrznych.

7. Spaliny ze zmodernizowanego K-7 kotła po oczyszczeniu odprowadzać do powietrza istniejącym emitorem EK2 o wysokości 100 m n. p. t. i średnicy 7,5 m.

8. Zbiornik popiołu lotnego i dennego wyposażyć w filtr tkaninowy o skuteczności min. 99,5 % lub gwarantujący stężenie pyłu za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³.

9. Wieżę przesypową biomasy wyposażyć w filtr tkaninowy o skuteczności odpylania 99,5 % lub gwarantujący stężenie pyłu za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³.

10. Po uruchomieniu planowanego kotła biomasowego wyłączyć trwale z eksploatacji część węglową elektrowni.

11. Zapewnić izolacyjność akustyczną przegród istniejącego i projektowanego budynku przesypowego nie mniejszą niż 15 dB.

12. Zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju dla maszyn i sprzętu transportowego należy zorganizować na terenie utwardzonym.

13. We wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich jakichkolwiek prac należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju potencjalnego zagrożenia mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.

14. Do prac budowlanych dopuszczać tylko sprzęt w pełni sprawny oraz spełniający wymogi dopuszczające go do użytku.

15. W czasie prowadzenia robót budowlanych należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i neutralizację miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

16. Prace serwisowe maszyn i urządzeń wykorzystanych do prac budowlanych, a także ich tankowanie wykonywać poza terenem realizacji inwestycji; w przypadku konieczności drobnych napraw czy tankowania, należy zastosować zabezpieczenia gruntu np. w postaci geomembran.

IV. Określić wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.):

1. Prowadzenie robót budowlanych na części działki o numerze ewidencyjnym 1209/17 obręb Gosławice w Koninie w strefie pasma infrastruktury technicznej z otuliną 50 m, należy uzgodnić z gestorem sieci.

UZASADNIENIE

Zespół Elektrowni Pątnów – Adamów – Konin ul. Kazimierska 45 62-510 Konin wnioskiem z dnia 29.04.2019 r. (data wpływu, który został uzupełniony w dniu 22.05.2019 r.) zwrócił się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie.

Planowane przedsięwzięcie zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3, w związku z § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Prezydent Miasta Konina.

Stosownie do art. 64 ust. 2 pkt 3 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 22.05.2019 r. zwrócono się do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina dla działek o numerach ewidencyjnych: 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie oraz o stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.283.2019 z dnia 22.05.2019 r. stwierdził, że zgodnie

z uchwałą Nr 118 Rady Miasta Konina z dnia 26 maja 1999 roku, w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Konina w granicach byłej strefy ochronnej Huty Aluminium (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 1999 r. nr 49, poz. 1068) niżej wymienione działki znajdują się na terenie oznaczonym w planie następującymi symbolami i przeznaczone są pod:

działka oznaczona numerem ewidencyjnym 1209/16 (obręb Gosławice):

27 EE/EC – tereny elektrociepłowni,

działka oznaczona numerem ewidencyjnym 1209/17 (obręb Gosławice):

27 EE/EC – tereny elektrociepłowni,

Z 1/2 – ulice zbiorcze.

Jednocześnie poinformował, że część działki o numerze ewidencyjnym 1209/17 znajduje się w strefie pasma infrastruktury technicznej z otuliną 50 m.

W świetle powyższych ustaleń Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie stwierdził, iż przedsięwzięcie polegające na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, na terenie oznaczonym symbolem 27 EE/EC – tereny elektrociepłowni nie narusza ustaleń planu.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i w oparciu o art. 64 ust. 3, 4 oraz art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 23.05.2019 r. zwrócono się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Koninie pismem znak ON.NS-4524-29/19 (za pośrednictwem ePUAP) z dnia 07.06.2019 r. stwierdził, iż pod względem higienicznym i zdrowotnych nie zachodzą przesłanki określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 i w oparciu o art. 64 ust. 3, 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 23.05.2019 r. zwrócono się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem znak WOO-IV.4220.628.2019.NB.3 (za pośrednictwem ePUAP) z dnia 13.06.2019 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Biomase dostarczać w formie umożliwiającej bezpośrednie spalanie w palenisku, bez wykorzystania rębaków.
2. W kotle K-7 o nominalnej mocy cieplnej 195 MW spalać wyłącznie biomase w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.
3. Zapewnić pneumatyczny załadunek surowego materiału złoża (piasku) do silosu.
4. Kocioł K-7 wyposażać w system Selektywnej Redukcji Niekatalitycznej NO_x (SNCR) przy użyciu reagenta.
5. W ramach planowanego przedsięwzięcia przeprowadzić modernizację istniejących elektrofiltrów kotła K-7.
6. Transport biomasy do kotła K-7 prowadzić z wykorzystaniem obudowanych przenośników taśmowych na poduszkach powietrznych.
7. Spaliny ze zmodernizowanego K-7 kotła po oczyszczeniu odprowadzać do powietrza istniejącym emitorem EK2 o wysokości 100 m n. p. t. i średnicy 7,5 m.
8. Zbiornik popiołu lotnego i dennego wyposażać w filtr tkaninowy o skuteczności min. 99,5 % lub gwarantujący stężenie pyłu za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³.
9. Wieżę przesypową biomasy wyposażać w filtr tkaninowy o skuteczności odpylania 99,5 % lub gwarantujący stężenie pyłu za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³.
10. Po uruchomieniu planowanego kotła biomasowego wyłączyć trwale z eksploatacji część węglową elektrowni.
11. Zapewnić izolacyjność akustyczną przegród istniejącego i projektowanego budynku przesypowego nie mniejszą niż 15 dB.

Powyższe zostało uwzględnione w warunkach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 4 i w oparciu o art. 64 ust. 3, 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 23.05.2019 r. zwrócono się do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Poznaniu o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu pismem znak PO.ZZŚ.3.435.1.131.2019.RG (za pośrednictwem ePUAP) z dnia 10.06.2019 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju dla maszyn i sprzętu transportowego należy zorganizować na terenie utwardzonym.
2. We wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich jakichkolwiek prac należy zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju potencjalnego zagrożenia mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.
3. Do prac budowlanych dopuszczać tylko sprzęt w pełni sprawny oraz spełniający wymogi dopuszczające go do użytku.
4. W czasie prowadzenia robót budowlanych należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i neutralizację miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.
5. Prace serwisowe maszyn i urządzeń wykorzystanych do prac budowlanych, a także ich tankowanie wykonywać poza terenem realizacji inwestycji; w przypadku konieczności drobnych napraw czy tankowania, należy zastosować zabezpieczenia gruntu np. w postaci geomembran.

Powyższe zostało uwzględnione w warunkach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 23.05.2019 r. zwrócono się do Marszałka Województwa Wielkopolskiego o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko Marszałek Województwa Wielkopolskiego postanowieniem znak DSR-II-1.7030.1.27.2019 (za pośrednictwem ePUAP) z dnia 14.06.2019 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) przeanalizowano: rodzaj, cechy i skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwo, czas trwania, zasięg oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz odwracalność oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną, emisję i uciążliwości związane z eksploatacją przedsięwzięcia, gęstość zaludnienia wokół przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000.

Uwzględniając kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a ww. ustawy na podstawie danych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz dokumentów zgromadzonych w toku prowadzonego postępowania ustalono, że planowane przedsięwzięcie polegać będzie na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie. Aktualnie Elektrownia Konin dzieli się na część węglową kolektorową i część biomasową. W części węglowej kolektorowej zainstalowane są kotły węglowe K85 (K-5), K86 (K-6), K-7 i K-8, które mogą zasilać turbiny TG1, TG4

i TG5. Turbina TG4 jest turbiną ciepłowniczą o mocy cieplnej wystarczającej do zaspokojenia potrzeb w zakresie dostaw ciepła dla miasta Konina. Turbina ta wraz z podstawowo pracującymi kotłami K85 i K86 była podstawowym źródłem ciepła dla miasta Konina. Część blokowa, biomasowa elektrowni składa się z kotła biomasowego K12 i turbiny TG6. W 2018 r. zakończono modernizację turbiny TG6, której celem było umożliwienie produkcji ciepła z jednostki biomasowej. Blok biomasowy oprócz produkcji energii elektrycznej stał się podstawowym źródłem ciepła dla Konina zaspokajając w pełni potrzeby miasta w tym zakresie. Przeróbka bloku biomasowego na ciepłowniczy umożliwiła wyłączenie części węglowej kolektorowej z ciągłej eksploatacji. Przewiduje się jej uruchamianie wyłącznie w okresie planowanych remontów bloku biomasowego oraz w okresie jego ewentualnych postojów awaryjnych. Część węglowa stanowi zatem rezerwowe źródło ciepła dla miasta Konin. Ciepło z Elektrowni Konin zgodnie z obowiązującą umową ma być dostarczane do miasta do końca 2022 r. Wnioskodawca mając na uwadze finalizowanie uzgodnień umowy na dostawy ciepła dla miasta Konin po 2022 r. podjął decyzję o przystosowaniu kotła węglowego K7 do spalania biomasy w technologii stacjonarnego złoża fluidalnego, który będzie współpracował podstawowo z kondensacyjną turbiną TG5 dla produkcji energii elektrycznej z OZE, a w sytuacji wyłączenia bloku biomasowego K12-TG6, z turbiną ciepłowniczą TG4, co zapewni bezpieczeństwo dostaw ciepła dla miasta Konina. Docelowo w Elektrowni Konin pracowały będą zatem dwie jednostki biomasowe: K12-TG6 oraz K7-TG5 lub K7-TG4 (jako rezerwowe źródło ciepła), a część węglowa zostanie trwale wyłączona z eksploatacji (kocioł K-8 jest obecnie wyłączony z eksploatacji przez Urząd Dozoru Technicznego). Kotły K-5 i K-6 do czasu ich wycofania z eksploatacji po roku 2022 będą pracowały w następujących reżimach: <1500 h/rok w czasie od 01.07.2020 r. – 17.08.2021 r. i <500 h/rok w czasie od 18.08.2021 r. – 31.12.2022 r. W kotle K-7 dotychczas opalanym węglem brunatnym spalana będzie w 100 % biomasa spełniająca definicję biomasy w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 680 ze zm.). Kocioł K-7 jest kotłem wieżowym zaprojektowanym do spalania węgla brunatnego. Jest zatem kotłem, w którym stosowanym paliwem może być również biomasa. Istotnym warunkiem dobrego spalania jest odpowiednia konfiguracja ekranów dolnej części komory paleniskowej, powodująca właściwe wymieszanie gazów palnych, co ma wpływ na pola prędkości i rozkłady temperatur przed przegrzewaczami na przekroju komory paleniskowej. Biorąc pod uwagę tą samą wielkość komory paleniskowej i duże zakresy wartości opałowych biomasy moc w paliwie dla kotła

będzie niższa niż dla węgla brunatnego. Nominalna moc cieplna kotła z obecnych 231 MW zostanie ograniczona do poziomu 195 MW (spadek o ok. 15%). Kocioł biomasowy wymaga innego sposobu zasilania w paliwo i odprowadzenia tzw. popiołu dennego. Istniejące rurosuszarki do młynów, palniki z pyłoprzewodami, palniki rozpalkowe zostaną zdemontowane i usunięte. Odzużlacz wraz z przynależnymi instalacjami zostanie zdemontowany. Młyny w rejonie kotła K-7 zostaną zdemontowane. Dostosowanie komory paleniskowej do spalania biomasy w stacjonarnym złożu fluidalnym będzie polegało na odcięciu dolnej części komory paleniskowej i zastąpienie ich ekranami szczelnymi. W nowo zabudowanych ekranach szczelnych zostaną wykonane rozgięcia dla potrzeb powietrza wtórnego, trzeciego, nowych palników rozpalkowych (zasilanych olejem opałowym lekkim) i ewentualnych włazów i wzierników. Odcięte zostaną również rury opadowe z walczaka w celu dostosowania do nowych komór zbiorczych w rejonie rusztu fluidyzacyjnego, w obiegu parownika. W miejsce odciętej komory paleniskowej, od spodu, zostanie zamontowany ruszt złoża. Ruszt składał się będzie z dysz fluidyzacyjnych wprowadzających powietrze pierwotne o odpowiedniej prędkości do komory paleniskowej. Powietrze pierwotne będzie doprowadzane pod ruszt z wentylatora powietrza wspólnie ze spalinami z układu recyrkulacji spalin, po podgrzaniu w podgrzewaczu powietrza. Biomasa będzie podawana do zasobników przykotłowych do kotła K-7 z istniejącego układu magazynowania biomasy. Nie przewiduje się jego rozbudowy. Przewiduje się jedynie dobudowę trasy przenośników biomasy i budowę drugiej wieży przesypowej. Transport biomasy do kotła prowadzony będzie z wykorzystaniem obudowanych przenośników taśmowych. Zewnętrzne place magazynowe biomasy posiadają mury oporowe, a jeden z placów posiada dodatkowo zadaszenie, co zabezpiecza przed rozwiewaniem biomasy.

Zmodernizowany kocioł ze względu na fakt, iż stanowić będzie instalację spalania paliw o mocy dostarczonej w paliwie powyżej 50 MW, będzie instalacją wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego, ponadto będzie objęty wymaganiami konkluzji BAT. Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (dalej Konkluzje BAT dla LCP), zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (dalej Dyrektywa IED) została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 17 sierpnia 2017 r. W świetle zapisów konkluzji BAT, kocioł K-7 po modernizacji będzie traktowany jako jednostka istniejąca, bowiem pierwsze pozwolenie (pojęcie pozwolenie zdefiniowane w Konkluzjach BAT dla LCP należy utożsamiać

z pozwoleniem zintegrowanym) zostało udzielone przed dniem opublikowania konkluzji BAT. Wnioskodawca wystąpi do Marszałka Województwa Wielkopolskiego o zmianę posiadanego pozwolenia zintegrowanego.

Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 3 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) na podstawie informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia stwierdzono, że obecnie spaliny z kotła K-7 odprowadzane są do powietrza emitorem EK5 o wysokości 112,8 m i średnicy wylotowej 5,7 m. Do tego emitora są również podłączone kotły K-5 i K-6. Sumaryczna moc w paliwie źródła emisji, tj. emitora EK5 wynosi 453 MW_t. Wszystkie kotły są objęte ustaleniami Przejściowego Planu Krajowego (PPK), co oznacza, że od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2020 r. obowiązują dla nich dopuszczalne wielkości emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu określone w pozwoleniu zintegrowanym, jako obowiązujące w dniu 31 grudnia 2015 r. Obiekty uczestniczące w PPK są zobowiązane dotrzymywać przyznane im pułapy emisji na każdy rok obowiązywania planu. Porównując graniczne wielkości emisji (GWE) rozumiane jako najwyższe z określonych w konkluzjach BAT wielkości emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (tzw. BAT-AELs), uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki lub kombinacji najlepszych dostępnych technik dla spalania biomasy i węgla brunatnego należy stwierdzić, iż w przypadku stężeń rocznych spośród ośmiu analizowanych zanieczyszczeń, jedynie GWE dla CO, HLC i NH₃ ze spalania biomasy są wyższe od GWE ze spalania węgla brunatnego. Jednakże ze względu na znacząco różną ilość spalin z procesu spalania biomasy i węgla brunatnego (odpowiednio 294 840 m³/h i 349 272 m³/h), emisje ww. zanieczyszczeń (poza NH₃) będą niższe w przypadku spalania biomasy niż w przypadku spalania węgla brunatnego. Zatem w skali roku zmniejszenie emisji zanieczyszczeń gazowo-pyłowych z kotła opalanego biomasą w stosunku do kotła opalanego węglem brunatnym może wynosić: SO₂ – ok. 375 Mg/rok, NO_x – 76 Mg/rok, pył - 11 Mg/rok, CO – 13, 4 Mg/rok, HCl – 32,2 Mg/rok, HF – 5,8 Mg/rok i Hg – 0,0125 Mg/rok. Ponadto dodatkowym efektem zastąpienia węgla brunatnego biomasą jest fakt, iż biomasa jest paliwem odnawialnym i w rozliczeniach CO₂ jest traktowana jako paliwo nie wnoszące emisji gazów cieplarnianych. Spaliny ze zmodernizowanego kotła będą odprowadzane do powietrza przez emitor EK2 o następujących parametrach: wysokość – 100 m, średnica wylotowa – 7,5 m. Komin EK2 zostanie wyposażony w system monitoringu emisji, zgodny z wymaganiami konkluzji BAT. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra

Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 r. poz. 1542) dla kotła wymagane będzie prowadzenie ciągłych pomiarów emisji.

Oprócz emisji ze zmodernizowanego kotła K-7, źródłem emisji z terenu inwestycji będą również: zbiornik popiołu lotnego i dennego (zbiornik będzie wyposażony w filtr tkaninowy o skuteczności 99,5 % lub gwarantujący stężenie za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³), wieża przesypowa biomasy (emitor będzie wyposażony w filtr tkaninowy o skuteczności odpylania 99,5 % lub gwarantujący stężenie za filtrem na poziomie nie większym niż 20 mg/m³). Na etapie eksploatacji może również wystąpić niewielka emisja nieorganizowana związana z procesem magazynowania i rozładunku biomasy. Wnioskodawca będzie podejmował działania mające na celu ograniczenie tej emisji np. rozładunek biomasy z jak najmniejszej wysokości. Ponadto wszystkie podajniki, przesypy oraz zsuwnie będą szczelnie obudowane oraz wyposażone w króćce do przyłączenia instalacji odpylania. Każde urządzenie, z którego będzie emitowany pył biomasy będzie wyposażone w układ odpylania.

Kocioł K-7 zostanie wyposażony w system Selekttywnej Redukcji Niekatalitycznej NO_x (SNCR) przy użyciu reagenta. Ponadto przewiduje się modernizację elektrofiltra kotła K-7. W celu obniżenia stężenia pyłu w spalinach, w ramach planowanego przedsięwzięcia zostanie przeprowadzona optymalizacja pracy elektrofiltrów (czas pracy strzepywaczy elektrod ulotowych i zbiorczych, nastawa parametrów prądowo napięciowych zespołów prostowniczych). W niektórych sytuacjach konieczna będzie wymiana zespołów zasilających elektrofiltry oraz regulatorów sterujących pracą zespołów. Popiół lotny spod lejów elektrofiltrów będzie transportowany rurociągami transportowymi do zbiornika o pojemności 400 m³ i odbierany transportem samochodowym. Popiół denny odprowadzany będzie za pomocą podajników ślimakowych. Z podajników ślimakowych materiał gruboziarnisty będzie podawany na chłodzony podajnik zgrzebłowy i dalej podajnikiem kubelkowym do stacji przesiewania. Tam nastąpi oddzielenie popiołu od piasku i zawrócenie instalacją pneumatyczną piasku do komory paleniskowej co w znaczący sposób ogranicza uzupełnianie złoża świeżym piaskiem. Przesiany popiół pneumatycznie zostanie przetransportowany do zbiornika o pojemności 400 m³, a materiał gruby do kontenera.

Po oddaniu do eksploatacji zmodernizowanego kotła K-7 przystosowanego do spalania biomasy, kotły K-6 i K-5 zostaną wyłączone z eksploatacji, a zatem oddziaływanie całej Elektrowni na stan jakości powietrza zmniejszy się w stosunku do stanu obecnego. Planowane działania ukierunkowane na ograniczenie emisji substancji do powietrza zostały wpisane jako

warunki realizacji w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, które zostały uwzględnione w przedmiotowej decyzji. Biorąc powyższe pod uwagę, a także uwzględniając nałożone na wnioskodawcę warunki realizacji przedsięwzięcia, które przyczynią się do ograniczenia emisji substancji do powietrza, należy stwierdzić, iż planowane przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla stanu jakości powietrza.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a i lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) na podstawie przedłożonej dokumentacji ustalono, że przedsięwzięcie zaplanowano do realizacji na terenie istniejącej elektrowni. W piśmie z dnia 07.06.2019 r., znak UA.6727.320.2019 Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie wskazał, że zgodnie z tabelą 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, (Dz. U. z 2014 r., poz. 112) tereny sąsiadujące z planowaną inwestycją, są terenami zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i znajdują się w odległości około 180 m od działki o numerze ewidencyjnym 1209/17 położonej w obrębie Gosławice. Jednocześnie Wnioskodawca w uzupełnieniu karty informacyjnej przedsięwzięcia z dnia 21.05.2019 r. wskazał, że najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości około 290 m od budynku głównego Elektrowni w kierunku zachodnim. Wnioskodawca wskazał również, że od strony zachodniej tereny Elektrowni oddzielone są nasypem kolejowym od terenów zabudowy mieszkaniowej Gosławic. Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane w odległości ok. 7 km na północ od miasta Konin, po południowej stronie Jeziora Pątnowskiego. Elektrownia Konin jest położona na południe od przesmyku między Jeziorem Gosławskim, a Jeziorem Pątnowskim, graniczy ze znacznym kompleksem stawów rybnych na wschodzie i drogą Konin-Inowrocław na zachodzie.

Realizacja przedsięwzięcia wiązać się będzie ze zmianą warunków akustycznych na terenach położonych wokół przedsięwzięcia. Najbliższe tereny wymagające ochrony akustycznej, wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) znajdują się na północny-zachód od planowanego przedsięwzięcia, za drogą krajową nr 25 w dzielnicy Konina Gosławice. Zgodnie z posiadanym przez wnioskodawcę pozwoleniem zintegrowanym tereny te zostały zaliczone do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu

w środowisku, dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszczalny poziom hałasu wynosi 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocy.

Warunki akustyczne w rejonie planowanego przedsięwzięcia kształtowane są obecnie źródłami pracującymi w Elektrowni Konin związanymi z instalacją spalania biomasy oraz instalacją produkcji energii elektrycznej i ciepła. Są to przede wszystkim: transformatory, maszynownia turbozespołów, pompownia wody chłodzącej, centralna pompownia wody sieciowej, kocioł nr 12 na biomasę, budynek wentylatora spalin, budynek sprężarek, budynek gospodarki olejem, budynek przygotowania biomasy leśnej, budynek przygotowania biomasy agro, budynek przesypowy, stacja rozładunku samochodów biomasy agro, przenośniki taśmowe biomasy oraz przejazdy samochodów z biomasą. W celu oceny istniejącego stanu akustycznego w rejonie planowanego przedsięwzięcia wnioskodawca przedstawił wyniki pomiarów poziomu hałasu wykonanych przez akredytowane laboratorium, z których wynika, że Elektrownia Konin dotrzymuje akustycznych standardów jakości środowiska na najbliższych terenach wymagających ochrony przed hałasem (terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położonych w dzielnicy Gosławice). Najwyższy zmierzony poziom hałasu w porze nocy wyniósł 37,5 dB. W porze dnia poziom hałasu emitowany z zakładu był porównywalny z tłem akustycznym.

Na podstawie wykonanych pomiarów poziomu hałasu wnioskodawca skalibrował matematyczny model oddziaływania zakładu w zakresie emisji hałasu. Konstruując model wnioskodawca określił: parametry emisyjne eksploatowanych źródeł hałasu oraz ich parametry geometryczne, izolacyjności przegród budowlanych (w przypadku lokalizacji źródeł hałasu w budynkach) oraz uwzględnił geometrię terenu i zagospodarowanie terenu. W tych samych punktach, w których wykonany został pomiar, dokonano obliczeń poziomu hałasu. Największa różnica pomiędzy poziomem obliczonym a poziomem zmierzonym w porze nocy wyniosła 1,5 dB.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, w okresach planowanych remontów działającego bloku biomasowego oraz w okresie jego ewentualnych postojów awaryjnych załączany jest blok węglowy elektrowni. W analizach akustycznych dla stanu istniejącego nie uwzględniono źródeł związanych z eksploatacją bloku węglowego elektrowni. Na podstawie parametrów emisyjnych źródeł hałasu związanych z blokiem węglowym, zawartych w pozwoleniu zintegrowanym odnosząc je do parametrów emisyjnych źródeł hałasu związanych z blokiem biomasowym stwierdzono, że po uruchomieniu bloku węglowego w sytuacjach awaryjnych, na najbliższych terenach

wymagających ochrony przed hałasem może dojść do przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu przy obecnym stanie eksploatacji instalacji.

Głównymi i znaczącymi źródłami hałasu na etapie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, oprócz istniejących i obecnie funkcjonujących źródeł hałasu będą: budynek przesypowy, przenośniki taśmowe na poduszce powietrznej, budynek kotła K7 (po przystosowaniu go do spalania biomasy), wentylator spalin oraz zwiększony ruch pojazdów samochodów z biomasą. W celu oceny wielkości emisji hałasu z zakładu po jego przebudowie, do modelu akustycznego przygotowanego dla stanu istniejącego, dodano planowane źródła hałasu. Obliczenia wykazały, że na terenach wymagających ochrony akustycznej nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. Dodanie dodatkowych źródeł hałasu związanych z przystosowaniem kotła K7 do spalania biomasy spowoduje nieznaczne pogorszenia istniejącego klimatu akustycznego. Największy wzrost poziomu hałasu wyniesie 1,8 dB. Obliczenia dla stanu projektowanego wykonano przy założeniu trwałego wyłączenia z eksploatacji części węglowej elektrowni. Przy takim założeniu nie prognozuje się wystąpienia przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu. W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu nałożył warunek, aby po uruchomieniu planowego przedsięwzięcia wyłączyć całkowicie z eksploatacji część węglową elektrowni, który został uwzględniony w przedmiotowej decyzji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 3 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) ustalono, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia będzie się kumulować z innymi przedsięwzięciami. Oddziaływanie istniejących przedsięwzięć przyjęto jako tło akustyczne, z uwagi na brak możliwości jednoznacznego zidentyfikowania istniejących źródeł hałasu. Pomiary poziomu tła akustycznego w rejonie planowanego przedsięwzięcia wykazały, iż na terenach chronionych akustycznie nie występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu.

Uwzględniając istniejący poziom tła akustycznego oraz prognozowane poziomy hałasu z całego zakładu po uruchomieniu planowanego kotła biomasowego stwierdzono, że w wyniku skumulowanego oddziaływania istniejących przedsięwzięć oraz planowanego przedsięwzięcia nie powinno dochodzić do przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu związanego ze źródłami przemysłowymi.

Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) należy stwierdzić, że przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz realizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami, ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej będzie ograniczone. W karcie informacyjnej przedsięwzięcia podano, że konstrukcje elementów lokalizowanych na zewnątrz budynków i budowli będą wykonane ze szczególnym uwzględnieniem możliwego wpływu niekorzystnych warunków atmosferycznych. Kocioł K-7 będzie wyposażony w instalację przeciwpożarową oraz wykrywania i alarmowania pożaru. Wnioskodawca wskazał również, że Elektrownia Konin nie zalicza się do kategorii zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia trzęsień ziemi, osuwisk i powodzi. Przedsięwzięcie będzie zaadaptowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych poprzez rozwiązania konstrukcyjno-budowlane.

Biorąc pod uwagę kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. g ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) ustalono, że Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin posiada uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową. W karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że odprowadzanie ścieków ze zmodernizowanego kotła K-7 będzie realizowane w dotychczasowy sposób i nie będzie powodowało pogorszenia zasobów wodnych tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Obecnie, w trakcie eksploatacji Elektrowni Konin, powstają następujące strumienie ścieków: wody pochłonicze, ścieki porządkowe z utrzymania obiektów w czystości i wody z odwodnienia urządzeń oraz wody pochodzące z odwodnienia terenu, ścieki technologiczne, ścieki bytowe. Wody pochłonicze są odprowadzane do Jezior: Gosławskiego, Pątnowskiego, Licheńskiego, Wąsowsko-Mikorzyńskiego i Ślesińskiego w punktach wylotów kanałów zrzutowych. Ścieki porządkowe z utrzymania obiektów w czystości i wody z odwodnienia urządzeń oraz wody pochodzące z odwodnienia terenu Elektrowni Konin wprowadzane są do oczyszczalni ścieków deszczowo-przemysłowych. Należą do nich w szczególności woda popłuczna z filtrów zwirowych i odżelaziaczy ze Stacji Uzdatniania Wody Pitnej, odwodnienia budynków

głównych zakładu (maszynownia, kotłownia), odwodnienia z nieczynnej mazutowni, Stacji Demineralizacji Wody i odwodnienia terenu (ulic wewnątrzzakładowych). Do oczyszczalni ścieków deszczowo-przemysłowych nie są wprowadzane żadne ścieki z instalacji IPPC. Ścieki te odprowadzane są do obiegu hydroodpopielania. Należą do nich ścieki ze stacji demineralizacji wody (DEMI) oraz ścieki z instalacji odsiarczania spalin. Ścieki bytowe z Elektrowni Konin odprowadzane są do zakładowej oczyszczalni ścieków sanitarnych. Oczyszczone ścieki z Elektrowni odprowadzane są do kanału zrzutowego Elektrowni Konin i dalej do systemu połączonych jezior konińskich. Przystosowanie kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną nie będzie skutkowało zmianami w powyżej opisanych sposobach postępowania ze ściekami w Elektrowni. W wyniku modernizacji kotła nie nastąpią zmiany w ilości, ani też jakości ścieków powstających w trakcie jego eksploatacji. Ponadto podano, że ilość wody i emisja ścieków nie będą wyższe w stosunku do stanu istniejącego, nie będą powstawały trudne do zagospodarowania ścieki z mokrego odsiarczania spalin kotła K-7, zastosowany zostanie zamknięty obieg wodny (zagospodarowanie ścieków technologicznych w obiegu hydroodpopielania), nie będzie wykorzystywana woda w procesie schładzania popiołu lotnego i dennego oraz wody pochłonicze, ścieki porządkowe z utrzymania obiektów w czystości i wody z odwodnienia urządzeń oraz ścieki bytowe są rozdzielone i ujmowane w odrębne systemy (ścieki są oczyszczane w dwóch odrębnych oczyszczalniach).

Analiza dostępnych źródeł kartograficznych wykazała, że planowana inwestycja będzie znajdować się poza obszarem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Najbliższy z nich nr 151 o nazwie Zbiornik Turek-Konin-Koło posiada powierzchnię 1760 km² zlokalizowany jest na utworach kredowych typu szczelinowo-porowego.

Na obszarze inwestycji i w jego sąsiedztwie nie występują strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k ustawy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) ustalono, że według charakterystyki Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) planowana inwestycja znajduje się w granicach JCWPd o kodzie PLGW600062, o dobrym stanie ilościowym i słabym stanie chemicznym oraz ocenie ryzyka określonej jako zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Ponadto przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie obszaru Jednolitej Części Wód Powierzchniowej o kodzie PLRW600025183459-Kanał Ślesiński do wypływu z Jeziora Pątnowskiego, o statusie silnie zmieniona część wód

(SZCW), o złym stanie i ocenie ryzyka określonej jako zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Stwierdzono, że przedsięwzięcie nie narusza zapisów rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. Urz. Woj. Wielkp. z 2014 r., poz. 2129), zmienionego rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. Urz. Woj. Wielkp. z 2017 r., poz. 5165).

Uwzględniając lokalizację i rodzaj przedmiotowego przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, postępowania z odpadami, a także przy założeniu realizacji określonych warunków przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, przy prowadzeniu gospodarki wodno-ściekowej na warunkach określonych w obowiązujących pozwoleniach, a także przy realizacji wymogów środowiskowych zawartych w konkluzjach BAT, stwierdza się brak możliwości znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 ze zm.), a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) ustalono, że w związku z eksploatacją kotła K-7 po modernizacji, będą powstawały następujące rodzaje odpadów technologicznych: 10 01 01 – żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04), 10 01 03 – popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej, 10 01 80 – mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych. Szacowana ilość produkowanego popiołu lotnego i drobnej frakcji popiołu dennego wyniesie 2,65 Mg/h. Popiół denny i lotny gromadzone będą w zbiorniku magazynowym o pojemności 400 m³ i kontenerze o pojemności 10 m³. Odpady będą magazynowane w wyznaczonych oraz oznakowanych miejscach. Wnioskodawca wyjaśnił, że przystosowanie kotła węglowego K-7

w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną nie będzie skutkowało zmianami w istniejących sposobach postępowania z powstającymi odpadami. W wyniku modernizacji kotła nie nastąpi również wzrost ilości wytwarzanych w Elektrowni odpadów. Sposób postępowania z odpadami powstającymi w związku prowadzoną działalnością produkcyjną został określony w posiadanym przez Wnioskodawcę pozwoleniu zintegrowanym. Mając na uwadze przyjęte rozwiązania techniczne i technologiczne nie przewiduje się negatywnego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne w rejonie zainwestowania.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust.1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) należy stwierdzić, że eksploatacja planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie z wykorzystaniem biomasy pochodzenia roślinnego. Przewidywana nominalna ilość zużytej biomasy w skali roku to 567 000 Mg (dla porównania zużycie węgla brunatnego dla takiego samego rocznego czasu pracy – 723 750 Mg, a dla obniżonej mocy w paliwie – 610 958 Mg). Wnioskodawca w uzupełnieniu karty informacyjnej przedsięwzięcia wskazał, że będzie ona dostarczana i gromadzona w postaci:

1. biomasy drzewnej w postaci zrębki leśnej (drewno energetyczne celowo rozdrobnione),
2. biomasa drzewna w postaci zrębki tartacznej (odpad/pozostałość z przemysłu przetwarzającego produkty z produkcji leśnej),
3. biomasa drzewna w postaci trocin,
4. biomasa pochodzenia rolniczego (agro) w postaci zrębki wierzby z upraw energetycznych,
5. biomasa pochodzenia rolniczego (agro) w postaci zrębków z sadów,
6. biomasa pochodzenia rolniczego (agro) w postaci peletu ze słomy,
7. biomasa pochodzenia rolniczego (agro) w postaci peletu z łuski słonecznika.

Biomasa magazynowana będzie w zamkniętych silosach oraz na zewnętrznych placach magazynowych biomasy, na których jest ona zabezpieczona przed rozwiewaniem murami oporowymi. Jeden z placów biomasy „agro” jest dodatkowo zadaszony. W opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu został nałożony warunek dostarczania biomasy w formie umożliwiającej bezpośrednie jej spalanie w palenisku, bez wykorzystania rębaków, które stanowią znaczące źródło hałasu, który został uwzględniony w przedmiotowej decyzji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) na podstawie przedstawionych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod przedsięwzięcie zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614 ze zm.). Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Puszcza Bieniszewska PLH PLB300011, oddalony o około 4 km i obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002, oddalony o około 5 km od przedsięwzięcia. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na terenie elektrowni i jego realizacja nie będzie się wiązać z wycinką drzew lub krzewów. Mając na względzie lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, w terenie przekształconym antropogenicznie oraz brak konieczności wycinki drzew i krzewów, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na krajobraz, korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, c, d, f, g, h, i, j ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) stwierdzono, że teren przedsięwzięcia nie jest zlokalizowany na obszarach wodno-błotnych oraz innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach objętych ochroną i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, górskich i leśnych oraz obszarów przylegających do jezior. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że przedsięwzięcie nie zostanie zlokalizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe oraz archeologiczne oraz obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej. W związku z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia przy zachowaniu warunków wskazanych w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz w warunkach w przedmiotowej decyzji, nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości

środowiska. Przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach o dużej gęstości zaludnienia. W piśmie z dnia 07.06.2019 r., znak UA.6727.320.2019 Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie wskazał, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie w strefie ochrony pośredniej dla ujęcia wód podziemnych Elektrowni Konin.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.) przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwości ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Z uwagi na skalę i charakter planowanego przedsięwzięcia oraz stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną oraz po przeanalizowaniu przedłożonych dokumentów Prezydent Miasta Konina postanowieniem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 18.06.2019 r. orzekł, iż dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Pismem znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 19.06.2019 r. zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) poinformowano strony postępowania o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strony nie wniosły żadnych uwag.

W myśl art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejszą decyzję przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koninie za pośrednictwem Prezydenta Miasta Konina w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) – w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Powyższe oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu oraz brak jest możliwości złożenia odwołania do organu wyższego stopnia i zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. Prezydenta Miasta Konina
Elżbieta Niewiadomska
Elżbieta Niewiadomska
Kierownik
Wydziału Ochrony Środowiska

Załączniki:

Załącznik nr 1: Charakterystyka przedsięwzięcia – „Przystosowanie kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie”.

Otrzymują:

1. Zespół Elektrowni Pątnów – Adamów – Konin
ul. Kazimierska 45, 62-510 Konin
2. Wydział Gospodarki Nieruchomościami w/m

3. Zarząd Dróg Miejskich w Koninie
ul. Zakładowa 4, 62-510 Konin
4. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy w Poznaniu
ul. Fredry 12, 61-701 Poznań
5. KONSALNET Sp. z o. o. AS PAK Spółka komandytowa
ul. Przemysłowa 158, 62-510 Konin
6. Polskie Sieci Elektroenergetyczne Spółka Akcyjna
ul. Warszawska 165, 05-520 Konstancin Jeziorna
7. Gospodarstwo Rybackie Gosławice Sp. z o. o.
ul. Rybacka 2, 62-505 Konin
8. SCHLICK ZAGÓRÓW Sp. z o. o.
Berdychów 57A, 62-410 Zagórów
9. Pan Dawid Maret
10. Pan Przemysław Łyjak
11. ELEKTROBUDOWA SPÓŁKA AKCYJNA
Porcelanowa 12, 40-246 Katowice
12. PRZEDSIĘBIORSTWO REMONTOWE "PAK SERWIS " Sp. z o. o.
ul. Przemysłowa 158, 62-510 Konin
13. Przedsiębiorstwo Serwisu Automatyki i Urządzeń Elektrycznych EL PAK Sp. z o. o.
ul. Przemysłowa 158, 62-510 Konin
14. a/a A.Sz.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
ul. J. H. Dąbrowskiego 79, 60 - 529 Poznań- ePUAP
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Staszica 16, 62 – 500 Konin- ePUAP
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu
ul. Chlebowa 4/8, 61-003 Poznań - ePUAP

Niniejsza decyzja stała się
ostateczna z dniem 14.04.2019r
podpisKierownik...
Wydziału Ochrony Środowiska
Elżbieta Niewiadomska

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 205,00 zł (słownie złotych: dwieście pięć 00/100).

Załącznik nr 1 do Decyzji nr 5 znak OŚ.6220.15.2019 z dnia 26.06.2019 r.

Charakterystyka przedsięwzięcia - „Przystosowanie kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie”.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na przystosowaniu kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowanego na działkach nr 1209/16 oraz 1209/17 obręb Gosławice w Koninie.

Kocioł K-7 jest kotłem wieżowym zaprojektowanym do spalania węgla brunatnego. Jest zatem kotłem, w którym stosowanym paliwem może być również biomasa. Istotnym warunkiem dobrego spalania jest odpowiednia konfiguracja ekranów dolnej części komory paleniskowej, powodująca właściwe wymieszanie gazów palnych, co ma wpływ na pola prędkości i rozkłady temperatur przed przegrzewaczami na przekroju komory paleniskowej. Biorąc pod uwagę tą samą wielkość komory paleniskowej i duże zakresy wartości opałowych biomasy moc w paliwie dla kotła będzie niższa niż dla węgla brunatnego. Nominalna moc cieplna kotła z obecnych 231 MW zostanie ograniczona do poziomu 195 MW (spadek o ok. 15%). Kocioł biomasowy wymaga innego sposobu zasilania w paliwo i odprowadzenia tzw. popiołu dennego. Istniejące rurosuszarki do młynów, palniki z pyłoprzewodami, palniki rozpałkowe zostaną zdemontowane i usunięte. Odżużlacz wraz z przynależnymi instalacjami zostanie zdemontowany. Młyny w rejonie kotła K-7 zostaną zdemontowane. Dostosowanie komory paleniskowej do spalania biomasy w stacjonarnym złożu fluidalnym będzie polegało na odcięciu dolnej części komory paleniskowej i zastąpienie ich ekranami szczelnymi. W nowo zabudowanych ekranach szczelnych zostaną wykonane rozgięcia dla potrzeb powietrza wtórnego, trzeciego, nowych palników rozpałkowych (zasilanych olejem opałowym lekkim) i ewentualnych włączów i wzierników. Odcięte zostaną również rury opadowe z walczaka w celu dostosowania do nowych komór zbiorczych w rejonie rusztu fluidyzacyjnego, w obiegu parownika. W miejsce odciętej komory paleniskowej, od spodu, zostanie zamontowany ruszt złoża. Ruszt składał się będzie z dysz fluidyzacyjnych wprowadzających powietrze pierwotne o odpowiedniej prędkości do komory paleniskowej. Powietrze pierwotne będzie doprowadzane pod ruszt z wentylatora powietrza wspólnie ze spalinami z układu recyrkulacji spalin, po podgrzaniu w podgrzewaczu powietrza. Biomasa będzie podawana do zasobników przykotłowych do kotła K-7 z istniejącego układu

magazynowania biomasy. Nie przewiduje się jego rozbudowy. Przewiduje się jedynie dobudowę trasy przenośników biomasy i budowę drugiej wieży przesypowej. Transport biomasy do kotła prowadzony będzie z wykorzystaniem obudowanych przenośników taśmowych. Zewnętrzne place magazynowe biomasy posiadają mury oporowe, a jeden z placów posiada dodatkowo zadaszenie, co zabezpiecza przed rozwiewaniem biomasy.

Zmodernizowany kocioł ze względu na fakt, iż stanowić będzie instalację spalania paliw o mocy dostarczonej w paliwie powyżej 50 MW, będzie instalacją wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego, ponadto będzie objęty wymaganiami konkluzji BAT. Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (dalej Konkluzje BAT dla LCP), zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (dalej Dyrektywa IED) została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 17 sierpnia 2017 r. W świetle zapisów konkluzji BAT, kocioł K-7 po modernizacji będzie traktowany jako jednostka istniejąca, bowiem pierwsze pozwolenie (pojęcie pozwolenie zdefiniowane w Konkluzjach BAT dla LCP należy utożsamiać z pozwoleniem zintegrowanym) zostało udzielone przed dniem opublikowania konkluzji BAT. Wnioskodawca wystąpi do Marszałka Województwa Wielkopolskiego o zmianę posiadanego pozwolenia zintegrowanego.

Kocioł K-7 zostanie wyposażony w system Selektywnej Redukcji Niekatalitycznej NO_x (SNCR) przy użyciu reagenta. Ponadto przewiduje się modernizację elektrofiltra kotła K-7. W celu obniżenia stężenia pyłu w spalinach, w ramach planowanego przedsięwzięcia zostanie przeprowadzona optymalizacja pracy elektrofiltrów (czas pracy strzepywaczy elektrod ulotowych i zbiorczych, nastawa parametrów prądowo napięciowych zespołów prostowniczych). W niektórych sytuacjach konieczna będzie wymiana zespołów zasilających elektrofiltry oraz regulatorów sterujących pracą zespołów. Popiół lotny spod lejów elektrofiltrów będzie transportowany rurociągami transportowymi do zbiornika o pojemności 400 m³ i odbierany transportem samochodowym. Popiół denny odprowadzany będzie za pomocą podajników ślimakowych. Z podajników ślimakowych materiał gruboziarnisty będzie podawany na chłodzony podajnik zgrzeblowy i dalej podajnikiem kubelkowym do stacji przesiewania. Tam nastąpi oddzielenie popiołu od piasku i zawrócenie instalacją pneumatyczną piasku do komory paleniskowej co w znaczący sposób ogranicza uzupełnianie złoża świeżym piaskiem. Przesiany popiół pneumatycznie zostanie przetransportowany do zbiornika o pojemności 400 m³, a materiał gruby do kontenera.

W karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że odprowadzanie ścieków ze zmodernizowanego kotła K-7 będzie realizowane w dotychczasowy sposób i nie będzie powodowało pogorszenia zasobów wodnych tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym. Obecnie, w trakcie eksploatacji Elektrowni Konin, powstają następujące strumienie ścieków: wody pochłonicze, ścieki porządkowe z utrzymania obiektów w czystości i wody z odwodnienia urządzeń oraz wody pochodzące z odwodnienia terenu, ścieki technologiczne, ścieki bytowe. Wody pochłonicze są odprowadzane do Jezior: Gosławskiego, Pąnowskiego, Licheńskiego, Wąsowsko-Mikorzyńskiego i Ślesieńskiego w punktach wylotów kanałów zrzutowych. Ścieki porządkowe z utrzymania obiektów w czystości i wody z odwodnienia urządzeń oraz wody pochodzące z odwodnienia terenu Elektrowni Konin wprowadzane są do oczyszczalni ścieków deszczowo-przemysłowych. Należą do nich w szczególności woda popłuczna z filtrów żwirowych i odżelaziaczy ze Stacji Uzdatniania Wody Pitnej, odwodnienia budynków głównych zakładu (maszynownia, kotłownia), odwodnienia z nieczynnej mazutowni, Stacji Demineralizacji Wody i odwodnienia terenu (ulic wewnątrzzakładowych). Do oczyszczalni ścieków deszczowo-przemysłowych nie są wprowadzane żadne ścieki z instalacji IPPC. Ścieki te odprowadzane są do obiegu hydroodpopielania. Należą do nich ścieki ze stacji demineralizacji wody (DEMI) oraz ścieki z instalacji odsiarczania spalin. Ścieki bytowe z Elektrowni Konin odprowadzane są do zakładowej oczyszczalni ścieków sanitarnych. Oczyszczone ścieki z Elektrowni odprowadzane są do kanału zrzutowego Elektrowni Konin i dalej do systemu połączonych jezior konińskich. Przystosowanie kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną nie będzie skutkowało zmianami w powyżej opisanych sposobach postępowania ze ściekami w Elektrowni.

W związku z eksploatacją kotła K-7 po modernizacji, będą powstawały następujące rodzaje odpadów technologicznych: 10 01 01 – żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04), 10 01 03 – popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej, 10 01 80 – mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych. Szacowana ilość produkowanego popiołu lotnego i drobnej frakcji popiołu dennego wyniesie 2,65 Mg/h. Popiół denny i lotny gromadzone będą w zbiorniku magazynowym o pojemności 400 m³ i kontenerze o pojemności 10 m³. Odpady będą magazynowane w wyznaczonych oraz oznakowanych miejscach. Wnioskodawca wyjaśnił, że przystosowanie kotła węglowego K-7 w Elektrowni Konin do wyłącznego spalania biomasy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną nie będzie skutkowało zmianami w istniejących sposobach postępowania z powstającymi odpadami.

W wyniku modernizacji kotła nie nastąpi również wzrost ilości wytwarzanych w Elektrowni odpadów. Sposób postępowania z odpadami powstającymi w związku prowadzoną działalnością produkcyjną został określony w posiadanym przez Wnioskodawcę pozwoleniu zintegrowanym.

Na przedmiotowym terenie nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska.

Z up. Prezydenta Miasta Konina

Elżbieta Niewiadomska
Elżbieta Niewiadomska
Kierownik
Wydziału Ochrony Środowiska